

ker se je pa ta podražil, dobil bo tudi med še višjo ceno ter nam bo dobro došel dohodek.

Naša domovina je pa kakor nalašč stvarjena za čebelorejo. Družba sv. Mohorja je bila tudi že o tem prepričana, ko je izdala „Čebelarčeka“. Pri nas ima čebela dovolj paše. Zgodaj spomladi cveto po vrtilih vijolice in trobentice, po gozdih pa zdatno resje. Največ ji pa ponuja sadno drevje, katerega je ravno naš Slovenski Štajar jako bogat. Dokazano je tudi, da v krajih, kjer ljudje čebelarijo, sadno drevje bogateje obrodi. Ljubi Stvarnik je namreč med drugim tudi čebeli odločil delo opravljanja dela v naravi. Čebela letaje od enega cveta do drugega združuje s svojimi nožicami oboji plemenski prah.

Ni pa dovolj, ako kupiš čebele ter postaviš panj ali čebelnjak ali pod streho; čebelam je treba tudi pri delu pomagati ter jim ga olajšati, da imaš več dobička. Čebela ima mnogo sovražnikov, ki lahko uničijo ves zarod. Že živalca sama se nam smili, da mora poginiti, povrh tega trpimo pa še škodo. Ako se matica zgubi ali pogine, zgubimo ravno tako vse čebele ali dobiček od ednega panja. Po hudi zimi umori jih glad ali žeja. Iz teh in še mnogo drugih vzrokov razvidimo, da je treba k umni čebeloreji premakljivega satovja, katero je že pred mnogimi leti izumil župnik Dzirdzen. Pri tem satovju imamo čebele takorekoč v rokah, kajti pogledamo lahko če ima zarod matico, če je ta plodovita in če se niso v panju večje in njih črvi naselili; tudi laglje pokladamo čebelam medu ali sladkorja in vode, lahko jim stanovanje osnažimo, in kar je najvažnejše, kadar hočemo med imeti, nam jih ni treba neusmiljeno moriti. V jeseni ima vsak panj večinoma mlade čebele in te so poklicane zgodaj v spomladi iti na delo. Da imaš pa več delavk na spomlad, zakaj bi jih pa v jeseni moril. Panju, kateremu hočeš med ali vosek vzeti, umori v jeseni le matico. Vzemi pa zmiraj panj s staro matico, da ohraniš mlado; kajti čim mlajša je matica, tembolje je plodovita, namreč več jajec leže. Ostale čebele pa kadé zmeči mirnega hladnega dne k drugemu panju. Istotako lahko združimo več panjev v jednega. To se lahko zgodi le, če imamo panje s premakljivimi satovi. Ako združene čebele s tobakovim dimom nekoliko omamimo, bodo se popolnoma sprijaznile. — Zdaj imaš že v jeseni močen panj, čebel je mnogo in te se stisnejo v mrzli zimi; ker jih je pa mnogo, tem topleje jim je in čim topleje jim je, tem manj rabijo živeža. Ko pa pride vesela spomlad, jih gre mnogo na delo, in ti imaš zgodne in močne roje ter pričakuješ lahko vsled tega obilo medu.

Da je treba večkrat v panj čebelam pogledati, razvidimo iz sledečega: Enemu naših kmetov prileti pred par leti roj ter se mu vsede na drevo blizu hiše. Ker se gospodar ni oglasil, naprosi ta sosednega čebelarja za panj in ga postavi potem s čebelami vred tudi pri tem v ulnjak. Pogovorila sta se, da se bodeta v jeseni z medom delila. Ko je pa prišla jesen, imel bi rad ves med ta, ki je roj našel, on stuhta, da mu gre pravica do vse panjeve vsebine. Necega večera, ko čebelarja ravno ni

doma, pritihotapi se k ulnjaku in z žveplom pogumno zamori svojo živo lastnino. Veseli se sladke strdi, pa, ko odpre panj, najde le nekaj razjedenih satov, katic 30 žveplanih čebelic mnogo nesnage in še več tolstih vešč in njih črvov.

Priporočujemo tedaj panje s premakljivimi sati, vendar nočemo povdarjati: s starim proč! Tudi stari naj ostanejo v čebelnjaku, dokler se čebelar ne priuči in privadi dela s premakljivimi sati. Tudi čebelarju je treba zmiraj čitati — tudi on se nikdar ne izuči. Panj s premakljivimi satovi lahko napravi vsak mizar po vzorcu, katerega se ali kupi ali sposodi. Suhe deske se pa nahajajo pri vsakem našem kmetu in temu so naše vrstice namenjene.

Ocetna kislina je strup.

Že nekaj časa sem čuje se o zastrupljenih po ocetni kislini, tako da se ne samo sodnija, ampak tudi časopisje mora s tem pečati ter pisati proti razširjavi tega nevarnega izdelka.

Pred kratkim (5. julija t. l.) bila je v Gradcu sodnijska obravnava, in je bila neka tamošnja gostilničarka obsojena na dvamesečni zapor, ker je ocetno kislino brez nadzorstva pustila in nek obliznjivi deček je potegnil par požirkov, misleč, da je vino, a je po groznih bolečinah umrl.

Ocetna kislina je ravno nasprotno, kar je naravno izdelani jesih ali pa vinski jesih, ker je napravljena iz lesa, ter je torej kemični izdelek. Ta kislina je še le razredčena z 30—40krat toliko množino vode porabna za jesih. Okusna ni tako, kakor štajarski jesih, zdrava tudi ni; če pa pomislimo, kako se mora skrivati in koliko imeti opravila z pomešavanjem, je tudi predraga.

Ako k zgornjem smrtnem slučaju navedemo še slučaje: 25. maja t. l. je na Kranjskem nek deček materi vzel steklenico in pokusil ocetno kislino, umrl je; dalje je nek delavec premalo razredčil kislino za solato, plačal je svojo neprevidnost s smrtjo v 4 dneh, še s temi slučaji ni konec zastrupljenj, nasprotno, ravno na deželi pri delavskem stanu so ljudje bolni, a ne vedo od česa, ker potovalci svoje blago najraje ponujajo ljudem, kateri ne poznajo te strupene tvarine. Steklenice so z „Nerazredčeno ni užitno“ zaznamovane, a to ne koristi dosti, kakor se razvidi iz smrtnih slučajev.

Ocetna kislina je blago, katero bi se moralo prepovedati agentom ponujati — ker je strup.

Družinski oče ali gospodinja pa bi se morali varovati takih izdelkov, ter raje domači jesih uživati — ne pa nesreči vrata odpirati.

Ocetna kislina pa je koristna za zatiranje stenic, kot jedilni jesih pa ne spada v promet, ker je strup in so oblasti že radi množičnih se nezgod počele delati na to, da se nekaj proti razprodaji ukrene.